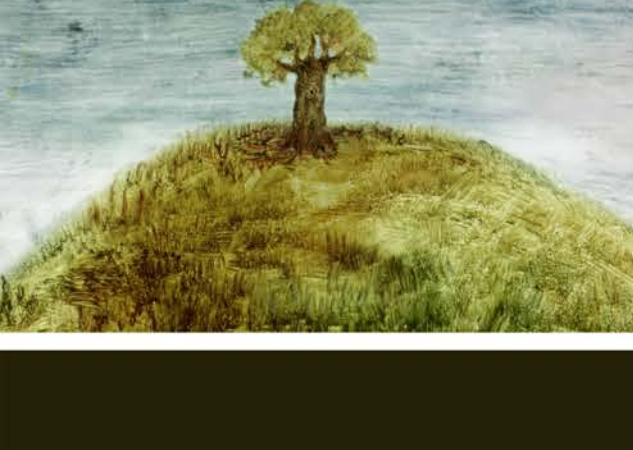

PROLOG

MLÁ, Z PŘEDNOUCÍ JAK TO MOJE LISTY,
A JEDIN VĚTVĚ TĚMHO MOKROU
A V LISTECH VĚTVĚ OVIŠTĚ MOJĚ ČISTI
JAK ŽIVOT, JERON VĚTRÁK PŘÍ SE PŘESTI
V TEN KOUDEK, JIMŽ VLÁDNE LAD I KÁD!

(Z KAPITOLY "STROM ŽIVOTA" JAROSLAVA KRČMÁŘEHO)

KAPITOLA PRVNÍ

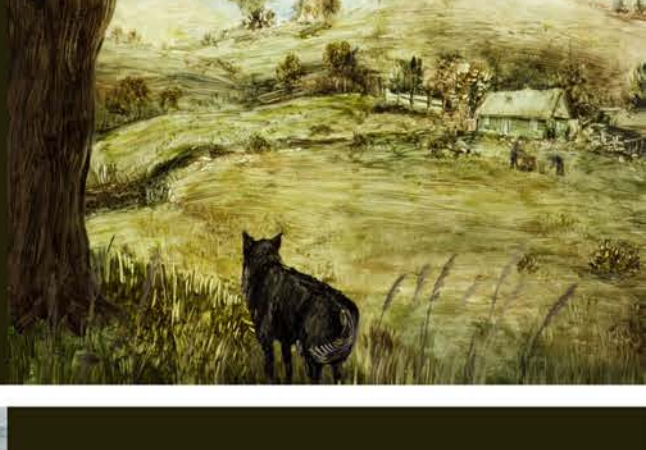
TYTOU NA KOPCI STÁVAL STARÝ STROM,
BYL TO DUB A KOUSTI TAM OŤ MNOHO LET,
ČITIL SE HELMŮ OSAMĚLÝ
OSAMĚLÝ, JAKO MĚDO, KDO ŽIL STRANOU VĚTRŮ OĚMÍ,
JAKO MĚDO, KDO MĚDO NEPOZNAL DOTEK BLÍZKOSTI.

STÁL SE TAK HLASITĚ PODNĚM PODZADIVATELŮ ŽIVOTA,
DÍVAL SE SMUTNĚ DO KRAJE NA ALLEJE STROMŮ, DOTYKAJÍCÍCH SE SVĚTLÝ VĚTVĚMI,
PODZADIVATEL PŘÁK, KEKÁ SI V JEJICH VĚTVÍCH STÁVELI KNIŽKA A TĚŠIL JE SVĚM ZPĚVEM.

STARÝ DUB ZASLECHL ČENÍKÁNÍ PĚA,
JEDINĚHO TĚMHO, KTERÝ HO OČAS VYHŮŠIL ZE SMUTNÝCH MÝŠLEK,
OBA PODLEHLI SMĚLĚM A NEODLEŽNĚM STAVĚM,
V DOMKŮ POD KOPCĚM ŽILI OBA MLADÍ LIDĚ, JEMNOVALI SE MARIĚ A JAN.

MARIĚ A JAN SE STARALI O MALÉ HOSPODÁŘSTVÍ,
TUHĚ VE SMĚRŮ I PŘÍRODOU, KTERÁ JI ODKLOPOVALA,
PŘÁK JELI ŽÁRNOUŠTÍ A MĚDO SE ZAPÍČNĚ NEPŘOTVÁLÍ SVĚM BOZHAŘEM
NEŽ UHOŠILY PRVNÍ MRAZ, PŘECHYSTALI SI DOSTATEK OĚMÍ NA ZIMU.

V ZIMĚ JAN CHODIL ZA PRACÍ, MARIĚ OUSTARÁVALA V DOMKĚ VĚTRŮHO POTĚBĚM,
A STARÝ DUB TĚE PODKÁMVAL POD TĚMOU NARÁTOU INĚMŮ.

KAPITOLA DRUHÁ

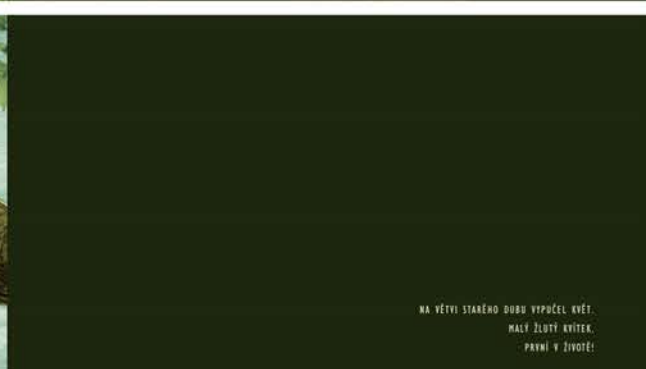
PŘÍŠLO JARO,
PÁPŘKY SLŮNCE PŘODĚMVALY SVĚTRŮE ZÁPĚJE V KAPKY VODY, ŽIVOT SE VRÁTIL DO KRAJE,
KOUTKŮ ALLEJE PŘODĚMVALY KVIDEN A BŮŽENÍ VĚTRŮ BYLO SLÝŠET ZE VŠECH STRAN.

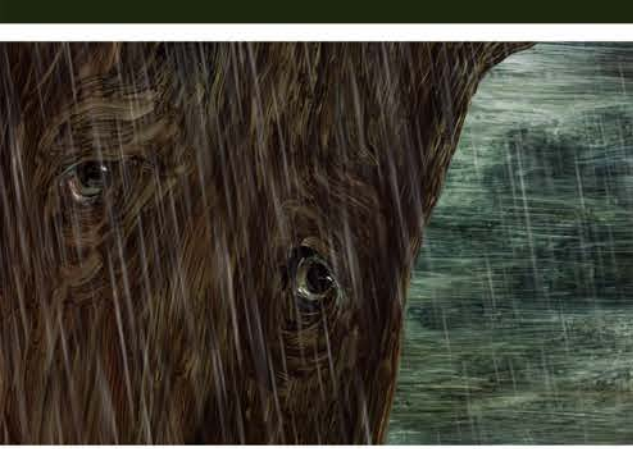
STARÝ DUB DĚTIL NA JEONĚ ZE SVĚTRŮ VĚTVÍ NEZPĚKELÝM,
JAKO BY SE MĚJALA SILA SMAJILA PŘODĚMVAL CERNĚM NA POVRCH.

NA VĚTVĚ VĚTRŮHO DUBU VYPŮČEL KNEK,
MALÝ ŽILCŮ VĚTRŮ,
PŘVNÍ V ŽIVOTĚ!

STARÝ DUB SE NA NĚJ NEMOHL VYKADIVAT,
NEMOHL SE NARÁŽET TĚMOU NEMODALĚM POČTŮ ŠTĚSTÍ,
JEMNOVAL SE NARÁŽET NĚMŮ PŘECHÁŽÍ STRACH,
STRACH, ŽE BY BYLO MOŽNĚ TEN MALÝ ŽÁRODEN ŽIVOTA ZÁSTĚM STRANIT...

PO NĚJAKĚ DONĚ VYHOŠIL Z KĚVŮ ŽALUD,
NEPŘÁVE MALÝ A ŽELLENÝ, ALĚ I PODZIMĚM ODOBĚ,
OMŮS SE NA SLŮNCE JAKO NĚMŮH BARÁBTI ŽOODER.

KDŮŤ NASTAL ČAS, MUSEL ŽALUD OPMĚTIT BEZPEČNĚ MÍSTO NA VĚTVĚ,
VĚTRŮ HO ZAKLEŠ NEODLEHO DO TRÁVY,
STARÝ DUB OĚ PĚO NĚJ NEMOHL KĚC ODĚLAT,
JEN HO ZAKRÝL SVĚTRŮM LISTŮM A ČEKAL, CO SE STANE.

